

Skattefrågor

Flyttningskostnader

I nr 4 1951 besvarade Ni min fråga om flyttningskostnad (sid. 116). Jag har forskat vidare i frågan och därvid bl. a. funnit, att Geijer-Rosenqvist-Sterner i Skattehandbok del I sid. 273 skriver:

”I detta sammanhang bör iakttagas, att avdrag för flyttningskostnader vid tillträde av anställning å annan ort än den tidigare bosättningsorten i regel icke är medgivet (1933: 391). Om emellertid en tjänsteman utan egen ansökan förordnats på befattning med tjänstgöring på annan ort än där han tidigare varit bosatt, är avdrag för dylika kostnader medgivet (1937: 35).”

Det är alltså tydligt, att även en tjänsteman i enskild tjänst kan få avdrag för sina flyttningskostnader.

Vad däremot gäller tjänstemännen i statens tjänst, så upptages ju aldrig de kostnader, som statsverket utgi-ver för flyttningen till beskattning. Detta har jag fått bekräftat genom förfrågan hos bl. a. postverket. Där gäller det som regel befordran efter ansökan t. ex. en postassistent blir postkontrollör.

E. B.

Svar: Det är alldeles riktigt, att flyttningsersättning till tjänsteman i statstjänst icke skall upptagas till beskattning. Det är likaledes riktigt, att statstjänsteman, som utan ansökan förflyttats till annan tjänstgöringsort och ej erhållit flyttningsersättning, fått avdrag för flyttningskostnaden.

Därav följer emellertid icke, att ”det är tydligt, att även en tjänsteman i enskild tjänst kan få avdrag för sina flyttningskostnader”. Tvärt-

om. Avdrag för flyttningskostnader vid frivillig förflyttning har vägrats (RR 45: Fi 479) och likaså vid beordrad flyttning (RR 34: Fi 258). Bilbesiktningssman, som väl icke i egentlig mening är i statstjänst, vilken tjänst indragits varvid han förordnats å annan ort, har icke erhållit avdrag för flyttningskostnader (RR 40: Fi 328). I ett fall har visst avdrag medgivits men ersättningen avsåg då icke endast direkta flyttningskostnader.

Om det varit så, att tjänsteman i enskild tjänst fått avdrag för flyttningskostnader, hade det ju ock varit skäligen onödigt att föranstalta om särskild utredning av frågan av 1944 års skattesakkunniga. Dessa har i 1948 avgivet betänkande föreslagit vissa regler för avdrag, vilket förslag ej lett till några åtgärder hitintills.

Det torde därför vara tämligen klart, att tjänsteman i enskild tjänst icke kan erhålla avdrag för flyttningskostnader.

Avdragsrätt för fastighetsskatt

En person köper och tillträder en fastighet t. ex. den 1/2 1951. Debetsedeln å fastighetsskatt utfärdas å den tidigare ägaren (lagfartsförhållandet vid årets ingång torde vara utslagsgivande härvidlag). Enligt författningen medges avdrag för kommunalskatt med belopp, som påförts den skattskyldige under A 1 på debetsedel å fastighetsskatt enligt taxering under kalenderåret näst före taxeringsåret.

Enligt tidigare prejudikat har avdrag för fastighetsskatt icke medgivits ägare av fastighet, som erlagt tidigare ägare av fastigheten påförda utskylder.

Detta är ju i ovan relaterade fall

Taxeringshumor

Restskatt

Att det finns folk som kan låta sitt humoristiska sinne spela trots de pressande skatterna framgår av följande skrivelse till en lokal skattemyndighet i Dalarna:

”Stockholm 29/1—52 (Obs! det återstår blott 3 dagar till den första).

Bästa Häradsskrivaren.

Skulle Ni vilja ha den godheten att tillsända undertecknad den restskattsedel som förskaffat mig de grå tinningarnas charme plus ett otal rynkor i tänkarpannan (vilket är ett hårt öde för en ung och glad — alltså icke numera — flicka på 22 vårar).

På min arbetsplats har jag fått veta att de ämnar innehålla över 100 kronor, vilket innebär att undertecknad är starkt betänkt på att genomgå en bantningskur och ånyo beträ-

da den törnströdda väg som kantas av filmjolk och soletter. Men även för dessa näringsmedel krävs det sekiner.

För att dieten ej skall reduceras till att bestå av uteslutande vatten och hårt bröd torde en genomgripande förändring av situationen vara av nöden. Ni, högt ärade Häradsskrivare, torde vara mannen som kan genomföra denna förtjänstfulla handling och således rädda mitt unga liv från sväldöden plus björnarna, som alltid kanta ens väg vid de mest olämpliga tillfällen.

Om Ni således godhetsfullt ville tillsända mig detta åtråvärda Papier eller ännu hellre ett intyg på att ingen dylik skatt föreligger, så skulle brevskrivarens tacksamhet vara stor och gränslös i det närmaste.

Mitt fullständiga namn är långt och ståtligt: Edla Viktoria Katarina Thyra — det sista efter moster i Hjo.

I förhoppning å ett snabbt svar, helst express, slutas således denna skrivelse i relativt ljus syn på livet. Ännu några dagars frist innan det hårda brödet obevekligt gör sin entré tillika med vattenbägaren.

Namn, adress.”

uppenbart obilligt, då 11/12 av fastighetsskatten belöper sig på den tid då den nye ägaren innehade fastigheten och bör han väl icke berövas sin moraliska rätt till skatteavdrag därför att debiteringslängden å fastighetsskatt icke kan taga hänsyn till förändringar i äganderättsförhållandet under året.

Tidigare prejudikat i detta hänseende torde även hänföra sig till tiden före det nya uppbördsförfarandets införande.

Svar: Enligt gällande bestämmelser skall skattskyldigheten bedömas med hänsyn till förhållandena vid taxeringsårets ingång. Det kan då ej råda någon tvekan om att ägaren vid årsskiftet rätteligen skall påföras fas-

tighetsskatt (lagfart torde däremot ej vara erforderlig — det räcker med köpekontrakt). Och avdragsrätt för den påförda skatten har den, som den påförts. Bestämmelsen synes vara tydlig och klar och något prejudikat gående i annan riktning än det förefintliga förefaller icke kunna vara att förvänta.

En annan fråga är om det kan anses obilligt, att den nye ägaren ej får göra avdrag. För det första utgår ju fastighetsskatt ej med hänsyn till någon tidrymd utan till en tidpunkt, men det behöver ju ej vara avgörande. Men för det andra är det ju en ytterst enkel sak att i köpekontraktet reglera detta. Underlåter köparen att göra detta, får han väl stå sitt kast.